

AKUMULACIJA SUHORKA KOT STRATEŠKI VODNI VIR ZA SLOVENSKO ISTRO – ARGUMENTI V KORIST GRADNJE

SUHORKA ACCUMULATION AS A STRATEGIC WATER SOURCE FOR THE SLOVENIAN ISTRIA - ARGUMENTS IN FAVOR OF CONSTRUCTION

dr. Uroš Krajnc, univ. dipl. inž. grad.

uroskrajncster@gmail.com

Koroška cesta 57, 2000 Maribor

Strokovni članek

UDK 551.435:628.1(497.4)

Povzetek | Direkcija za vode Republike Slovenije se je leta 2020 odločila, da realizira več desetletij nedokončan projekt oskrbe s pitno vodo slovenske Istre in zalednega kraškega območja tako, da je podpisala pogodbo za izdelavo prostorske in gradbene dokumentacije. Projekt z ocenjeno investicijsko vrednostjo 100 milijonov evrov je seveda zaradi svoje aktualnosti takoj naletel na različne odzive v strokovni javnosti. Ker so velikokrat po mnenju avtorja članka izpostavljeni argumenti proti realizaciji projekta z akumulacijo Suhorka, navajamo v članku argumente, ki podpirajo realizacijo projekta.

Ključne besede: oskrba s pitno vodo, slovenska Istra, zaledno kraško območje, akumulacije

Summary | In 2020, Slovenian Water Agency decided to implement a decades-long unfinished project for the supply of drinking water to the Slovenian Istria and the hinterland Karst area by signing a contract for the preparation of spatial and construction documentation. Due to its topicality, the project with an estimated investment value of € 100 million immediately met with various reactions in the professional public. According to the author, arguments against the realization of the project with the Suhorka accumulation are often exposed, so the article presents arguments in favor of the realization of the project.

Key words: drinking water supply, Slovenian Istria, hinterland Karst area, reservoirs

1 • INVESTICIJSKI PROJEKT: UREDITEV OSKRBE PREBIVALSTVA S PITNO VODO SLOVENSKE ISTRE IN KRAŠKEGA ZALEDJJA

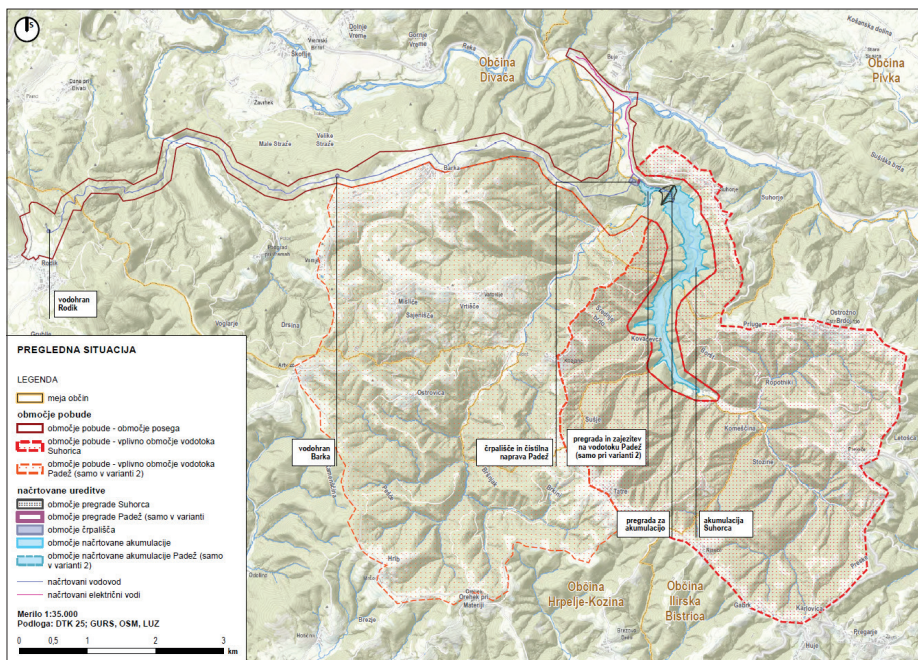
Enaindvajsetega oktobra 2020 je bila podpisana pogodba za »izdelavo projektne, prostorske in investicijske dokumentacije do faze dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja za investicijski projekt: Ureditev oskrbe prebivalstva s pitno vodo slovenske Istre in kraškega zaledja«. Pogodbeni rok za sprejetje državnega lokacijskega dovoljenja

in pridobitev gradbenega dovoljenja je 24 mesecev od podpisa pogodbe.

Javna naznanilo o objavi Pobude za državno prostorsko načrtovanje za ureditev oskrbe prebivalstva slovenske Istre in kraškega zaledja s pitno vodo je bilo objavljeno 21. 2. 2021. Na sliki 1 je razviden obseg investicije.

Glede na vodno bilanco zagotavljanja ustreznih količin pitne vode je treba za vse vodovodne sisteme (Rižanski vodovod Koper – RVK, Kraški vodovod Sežana – KVS in Vodovod Ilirska Bistrica – VIB) zagotoviti dobrih 13,2 milijona m³ pitne vode za merodajno leto 2049. Glede na izdatnost oz. skupno letno zmogljivost potokov Suhorica in Padež sta možni dve izvedljivi varianti (investitor se je odločil za imeni potok Suhorica in akumulacija Suhorka).

VARIANTA 1 – PREGRADA IN AKUMULACIJA NA VODOTOKU SUHORICA

Slika 1 • Pregledna situacija iz Pobude DPN/DIIP; povzetek za javnost (LUZ, 2021).

Vodni vir je samo akumulacija na potoku Suhorica, ki z volumnom vsaj 11,7 milijona m³ lahko zagotovi nadomestni vodni vir za celotne potrebe RVK in za celotne potrebe VIB ali pa za del potreb KVS. V tem primeru bi bilo treba za manjkajočo količino dobrih 1,5 milijona m³ zagotoviti dodatne vodne količine na enem izmed drugih možnih vodnih virov (povezava vodovodnih sistemov, Malni ...).

Vodne količine iz akumulacije se po osnovnem čiščenju vode na čistilni napravi v dolini Padeža prek črpališča vodi po transportnem cevovodu do vodohrana v bližini naselja Barke, od tam pa voda gravitacijsko po cevovodu odteka do vodohrana v Rodiku, kjer se priključi na obstoječi magistralni vodovod v lasti RVK do vodarne Cepki oziroma bi bila na voljo za uporabo v KVS ali VIB. Pod sotočjem Padeža

in Suhorice bi bilo treba urediti manjšo stopnjo, da bi z njo zagotovili stalno ojezeritev dela potoka Suhorica med sotočjem s Padežem in peto pregrado akumulacije Suhorca (da se ne prevaja (in izgublja) ekološko sprejemljivi pretok potoka Suhorice).

VARIANTA 2 – PREGRADA IN AKUMULACIJA NA VODOTOKU Z DODATNIM ZAJETJEM NA VODOTOKU PADEŽ

Varianta 2 poleg načrtovanih ureditev variante 1 zajema izvedbo dodatne ureditve za zajem in črpanje vode, in sicer z dodatnim jezom in vodnim zajetjem na vodotoku Padež dovodno od pregrade Suhorka, iz katerega se preko črpališča in transportnega cevovoda črpa presežek vode v akumulacijo Suhorka. Skupna količina razpoložljive vode v akumulaciji Suhorka in s črpanjem dodatnih količin vode iz Padeža znaša okoli 15,2 milijona m³. Z načrtovanimi ureditvami variante 2 bi glede na vodno bilanco v celoti zagotavljali zadostne količine vode za vse tri vodooskrbne sisteme v regiji (RVK, KVS, VIB) in dodatne potrebe po vodi (npr. rezervni vodni vir za območje občine Pivka, dodajanje vode v reko Reko, namakanje kmetijskih zemljišč, blaženje suše ...).

S tem je projekt Oskrba slovenske Istre s pitno vodo – povest o jari kači ali kako je Republika Slovenija povsem odpovedala pri reševanju tega problema (Krajnc, 2012) le storil odločilen korak k rešitvi problema.

2 • PROBLEMATIKA OSKRBE S PITNO VODO V SLOVENSKI ISTRI

Dr. Andrej Kryžanowski je v Gradbenem vestniku v članku s tem naslovom (Kryžanowski, 2020) odlično opisal problem oskrbe s pitno vodo obravnavanega območja.

Poglavja članka so:

- Stanje oskrbe s pitno vodo v slovenski Istri. Zbrani so podatki o porabi vode, ločeno za prebivalstvo in industrijo, podatki o neprodani vodi ter prikazani trendi porab.

- Vodni viri. Opisani so viri: Rižana, Bužini in Gabrieli–Sečovlje, Gradole ter Klariči.
- Pokrivanje potreb po pitni vodi. Prikazan je delež Rižane in uvoza vode (skupni uvoz in ločeno po vodnih virih).
- Napovedi porabe vode v slovenski Istri. V izhodiščih so podatki o številu prebivalcev in dosedanji porabi, industriji, turizmu, dnevene in konične porabe. Izhodišča so primerjana za leto 2019.

- Analiza izdatnosti vodnega vira Rižana. Izdelana je bila analiza razpoložljivih pretočkov, analiza primanjkljaja Rižane glede na napoved porabe in zagotavljanje obratovalne varnosti sistema.
- Zagotovitev dolgoročnega vodnega vira. Opisane so vse prehodne variante, predlagana je rešitev z akumulacijo Suhorka.

Ta članek podaja kompleksen pregled, vključuje podatke vključno z letom 2019.

Z ugotovitvami in zaključkom tega članka se povsem strinjam.

3 • ODZIVI V JAVNOSTI

3.1 UVOD

Odločitev Ministrstva za okolje in prostor RS (MOP) za nadaljevanje projekta z izgradnjo akumulacije Suhorka je precej odmevala v javnosti. Na Vodnih dnevih novembra 2020 v Rimskih toplicah je avtor članka

predstavil skupen članek Upravljanje vodnih virov v jugozahodni Sloveniji (Krajnc, 2020). Izgradnji vodnih akumulacij za potrebe namakanja v kmetijstvu in oskrbi z vodo je del prisotnih strokovnjakov na srečanju nasprotoval.

Slovensko društvo za zaščito voda je izvedlo spletno srečanje Vodni vir Padež/Suhorica za oskrbo slovenske Istre in Krasa s pitno vodo (SDZV, 2020). Organizator je srečanje utemeljil s tem, da so v Istri naklonjeni zajetu Padež, na Krasu menijo, da nove akumulacije ni treba graditi, saj boljše rešitev za obalno-kraško regijo vidijo v povezovanju obstoječih vodovodov. Tudi stroka pri izbiri, kateri dodatni vodni vir bi bil najprimernejši

za trajno oskrbo slovenske obale, naj ne bila enotna. Sogovorniki pri strokovni izmenjavi mnenj so bili Javni zavod Park Škocjanske jame, Geološki zavod Slovenije, Rižanski vodovod Koper, CI Ohranimo Brkine in projektant dr. Uroš Krajnc. K vabilu so na spletni strani objavili tudi dodatna gradiva: Stališča dela stroke in mnenje lokalnih prebivalcev, ki so bila objavljena v medijih od avgusta 2020 dalje (SZDV, 2021). Večina mnenj odklanja izgradnjo akumulacije Suhorca, v javnosti pa nisem zasledil dovolj argumentov v korist te variante. Zato v nadaljevanju podajam ugovore k akumulaciji Suhorca in svoje argumente v korist izbrane variante.

3.2 UGOVOR: OSTALE VARIANTE OSKRBE S PITNO VODO NISO BILE PREUČENE IN PRIMERJANE

Variante pri oskrbi s pitno vodo so bile preučene in primerjave mnogokrat, navedel bom samo nekatere:

- Projekt Regionalni primorski vodovod – idejni projekt, Vodnogospodarski inštitut, 1988. V projektu so bile obravnavane tri možne rešitve preskrbe z vodo kraškega in obalnega območja, in sicer: (1) Regionalni primorski vodovod z zajetjem izvira Rižane, izvira Malni pri Planini in kasnejše akumulacije Padež, (2) Vodovod z zajetjem izvira Rižana in Notranjske Reke, (3) Ojačitev rižanskega vodovoda z zgraditvijo dveh akumulacij nad sedanjim izvirov Rižane.
- Vodooskrba slovenske obale in zalednega kraškega območja – preveritve možnih vodnih virov s ciljem dolgoročne in regionalno zasnovane rešitve, Institut za ekološki inženiring Maribor, 2002. V študiji so obravnavali vse do takrat evidentirane potencialne vodne vire na tem območju: (1) izvir reke Rižana z akumulacijo Kubed, (2) izvir Malni na reki Malenščici, (3) zajetje reke Notranjska Reka ob uporabi obstoječih akumulacijskih jezer Klivnik in Mola, (4) potok Padež z akumulacijo Padež, (5) izvir Brestovica - Klariči, (6) zajetje reke Notranjska Reka ter potoka Padež z izgradnjo akumulacije Padež.
- Projektno-investicijska dokumentacija za pridobitev dovoljenj za gradnjo za investicijski projekt Ureditev oskrbe prebivalstva s pitno vodo slovenske Istre in zalednega kraškega območja, Institut za ekološki inženiring Maribor, 2006. Projektna zasnova je za rešitev kot nov vodni vir za oskrbo slovenske Istre in kraškega zaledja predlagala vodo iz pritokov reke Reke – Padež in ali Suhorica, z zajezitvijo potokov Padeža in/ali Suhorice. Načrtovana zajezitev na lokaciji Padeža in/ali Suhorice zagotavlja zadostne količine vode za sezonsko (letno) izravnavo vode. Možne so različice lokacije pregradnega objekta: (1) akumulacija Padež s pregrado na potoku Padež višine 48 m, z zajezitvijo na koti 422 m, volumnom akumulacije 12,1 milijona m³ in površino bazena 64 ha; (2) akumulacija Suhorca s pregrado na potoku Suhorici višine 57 m, z zajezitvijo na koti 431 m, volumnom akumulacije 13,1 milijona m³ in površino bazena 60 ha; (3) akumulacija Veliki Padež s pregrado pod sotočjem Padeža in Suhorke višine 43 m, z zajezitvijo na koti 417 m, volumnom akumulacije 14,9 milijona m³ in površino bazena 83 ha. Pregrada je locirana na potoku Padež pod sotočjem s potokom Suhorko. Prav tako sta bili predvideni dve varianti obdelave vode na čistilni napravi Padež: (1) delno prečiščenje vode na lokaciji čistilne naprave Padež in uporaba obstoječih zmogljivosti v vodarni Rižana in (2) popolno očiščenje vode na lokaciji čistilne naprave Padež.
- Ureditev oskrbe prebivalstva s pitno vodo slovenske Istre in zalednega kraškega območja, UL FGG, 2008. Elaborat je obsegal variante: (A) izgradnja akumulacije Suhorka/ali in Padež in dodatno občasno črpanje vode iz reke Reke, koncept, ki ga je predlagal IEL v projektni dokumentaciji 2006; (B) črpanje vode iz reke Reke z uporabo obstoječih akumulacij Klivnik in Mola, koncept, ki ga je predlagal prof. Rismal; (C) izgradnja akumulacije Suhorka in dodatno občasno črpanje iz zajetja na potoku Padež, novelacija projektne zasnove po predlogu prof. Kompareta. Ta varianta predvideva izgradnjo akumulacije Suhorka ter jezu in črpališča na Padežu za občasno črpanje vode iz Padeža. Po tej varianti oskrba ni vezana na vodo iz Reke, pač pa na še neokrnjeno dolino Padeža, kjer je včasih že delovalo zajetje za Sežanski vodovod. Varianta C se razlikuje od variante A v sledečem: akumulacijsko jezero je predvideno na potoku Suhorica, jez in črpališče se prestavita iz reke Reke na potok Padež pod sotočjem s Suhorico približno na lokacijo obstoječega zajetja. Možni sta dve varianti obdelave vode na čistilni napravi Padež: (1) delno prečiščenje vode na lokaciji čistilne naprave Padež in uporaba obstoječih zmogljivosti v vodarni Rižana in (2) popolno očiščenje vode na lokaciji čistilne naprave Padež.
- Idejna zasnova Oskrba s pitno vodo obale in Krasa (za pridobitev projektnih pogojev), projekt Nova Gorica, avgust 2011, in Investicijski program oskrba s pitno vodo obale in Krasa, projekt Nova Gorica, oktober 2011. Elaborat je primerjal naslednje variante: (1) Dovod vode iz vodnega vira Malni na Planinskem polju, (2) Dovod vode iz vodnega vira Brestovica, (3) Dovod vode iz vodovoda v Ilirski Bistrici, (4) Dovod vode iz obstoječih akumulacij Mole in Klivnika, (5) Dovod vode iz Italije, (6) Akumulacija Kubed na Rižani, (7) Akumulacija Pinjevec na Dragonji, (8) Akumulacija Padež, (9) Desalinizacija morske vode. Za variante so podani opisi in mnenje o varianti.
- Vodni vir Malni kot strateški vodni vir za oskrbo prebivalstva s pitno vodo v slovenski Istri investicijska dokumentacija DIIP, UL FGG, 2020. Dokument vsebuje variante glede potrebnih količin vode in lokacije/dimenzije objektov: (1) Vodni vir Malni zagotavlja oskrbo s pitno vodo za vse vodooskrbne sisteme v regiji (maksimalna poraba 700 l/s). Mehansko čiščenje lokacija Malni, ultrafiltracija lokacija Rodik, 2 vodohrana (Mali Laz in Gauge), obstoječi VH Rodik ostaja v funkciji. (2) Vodni vir Malni kot dodatni vodni vir za oskrbo s pitno vodo za slovensko Istro (maksimalna poraba) 550 l/s). Mehansko čiščenje lokacija Malni, ultrafiltracija lokacija Rodik, 2 vodohrana (Mali Laz in Gauge), obstoječi VH Rodik ostaja v funkciji. (3) Vodni vir Malni kot dopolnilni vodni vir za oskrbo s pitno vodo za slovensko Istro z zagotavljanjem dodatnih količin vode v poletnih mesecih, ko je pretok Rižane nizek (maksimalni pretok 230 l/s). Mehansko čiščenje lokacije Malni, ultrafiltracija lokacija Rodik, 3 vodohrani (Mali Laz, Gauge in Rodik 2) in mala HE v Cepkih. (4) Vodni vir Malni je predviden kot dodatni vodni vir za oskrbo s pitno vodo v slovenski Istri (maksimalna poraba 550 l/s), pri čemer pa transportne kapacitete omogočajo priključitev vseh vodooskrbnih sistemov v regiji (maksimalna poraba 700 l/s). Mehansko čiščenje lokacije Malni, ultrafiltracija na obstoječi vodarni Cepki, 3 vodohrani (Mali Laz, Gauge in Rodik 2) in mala HE v Cepkih.

Že pri prejšnjih primerjavah variant je MOP postavil naslednja izhodišča projekta oskrbe s pitno vodo obale in kraškega zaledja: (1) zagotovitev vodnega vira za oskrbo s pitno vodo širše regije, tj. slovenske Istre ter zalednega kraškega območja, (2) vodni vir, transportni cevovodi in zaščitena območja morajo biti v Sloveniji, (3) dolgoročno zagotovitev ustreznih količin ter ustrezne kakovosti surove vode, (4) zagotovitev vodnega vira, ki ima najmanjši možni potencial ogroženosti tako glede količin kot tudi kakovosti surove vode, (5) upoštevanje hidrografskih značilnosti in omejitev. Ta izhodišča so strokovno povsem pravilna in dolgoročno naravnana. MOP je v letu 2019 izvedel razpis za izdelavo primerjalne študije variant v okviru projekta Zagotovitev vodnih virov slovenske Istre in zaledja. Z izbranim ponudnikom pogodba ni bila podpisana, ker je nova ekipa na MOP in Direkciji za vode razpis ustavila in izvedla v letu 2020 novi razpis za pripravo projektne dokumentacije za izvedbo projekta. V sklopu projekta se bodo seveda osvežili vsi podatki, ki so bili uporabljeni pri prejšnjih primerjavah variant.

3.3 NASPROTOVANJE IZGRADNJI UMETNEGA JEZERA – AKUMULACIJE

Eden glavnih ugovorov proti projektu je nasprotovanje izgradnji nove akumulacije. Zato bomo velik del članka namenili akumulacijam.

V Sloveniji je večina jezer umetnih. Sem spadajo:

a) Jezera za zmanjšanje poplavne ogroženosti.

Pred kratkim je bilo obnovljena akumulacija Vonarje na mejni reki Sotli (slika 2). Za zmanjšanje protipoplavne varnosti Pesnice in avtoceste Maribor–Lendava je bila izgrajena akumulacija Pristava (slika 3).

b) Jezera, nastala z rudarjenjem.

Šaleška jezera so posledica sto tridesetih let izkopavanja lignita. Premogovniške ugreznine so nastale sredi kotlinskega dna Šaleške doline, ki je bilo pred tem v veliki meri v kmetijski rabi, delno pa seveda tudi poseljeno. Tam, kjer so danes jezera, je bilo več podeželskih naselij, ki so delno ali v celoti izginila (Škale, Družmirje, Preloge). Prostornina ugrezninske kotanje leta 2005 presega 120 milijonov m³ in zavzema dobrih 6 km² površine. Najgloblje dele te kotanje je napolnila voda in nastala so tri jezera, ki predstavljajo približno tretjino prostornine

Slika 2 • Akumulacija Vonarje pred sanacijo.

(več kot 46 mio. m³) in prav tako tretjino površine ugreznine (2,1 km²). Jezera so dobila imena po naseljih, ki so se morala umakniti ojezerjevanju (Škalsko, Družmirsko), oziroma po mestu, ki je zaradi premogovništva postalo objezersko naselje (Velenjsko). Ve-

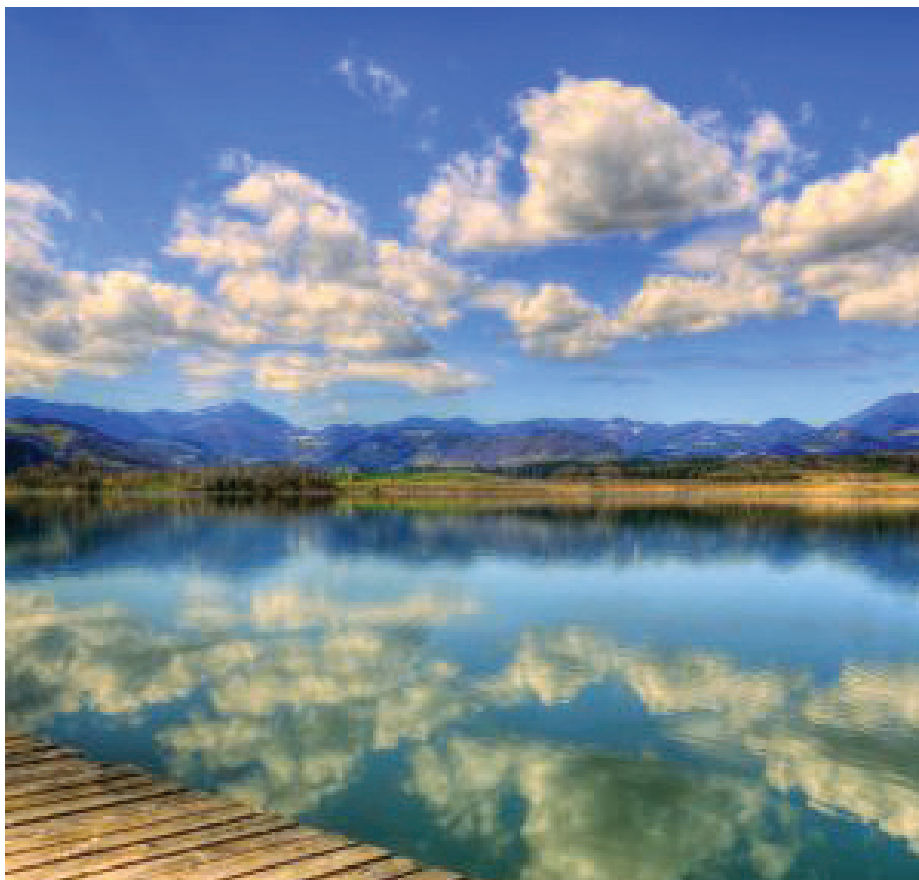
preteklosti ni bil pozitiven (MO VE, 2021). Časi se spreminjajo in sedaj so se ljudje na jezera navadili, saj omogočajo dober turistični razvoj. V izboru naj kopaljšče 2019 je v kategoriji naravnih kopaljšč Velenjska plaža zmagala že drugo leto zapored.

Slika 3 • Akumulacija Pernica (IZVRS, 2013).

lenjsko jezero je s površino blizu 1,4 km² in s prostornino 30,5 milijona m³ med večjimi v Sloveniji. Jezero je dolgo 1,4 km in široko 1,3 km. Z globino 54 m je globlje od Blejskega (31 m) in Bohinjskega jezera (45 m), po površini je praktično enako kot Blejsko jezero. Ob svojem nastanku so jezera zalila rodovitne površine, zato odnos do jezer v

Zelo številna pa so umetna jezera, nastala z izkopom gramoza, saj je izkop mnogokrat posegel pod gladino podzemne vode. Na Dravskem polju so nastala jezera s preusmerjanjem pohorskih potokov, ki so prej v pomanjkanju odvodnikov razpršeno ponikali, v nove ponikovalnice. Največja med njimi je Hoška ponikovalnica, ki

Slika 4 • Velenjsko jezero (MO VE, 2021).

ima funkcijo ponikanja voda za bogatenje podzemne vode Dravskega polja, ki se uporablja za oskrbo s pitno vodo. Hotinjske ponikovalnice pa so namenjene

ponikovanju visokih voda in s tem izboljšanju poplavne varnosti. Mnoga ta umetna jezera služijo za turistično ponudbo pa tudi raj za ribiče.

Slika 5 • Turistična ureditev Velenjskega jezera (MO VE, 2021).

c) Akumulacije, namenjene namakanju

Po vstopu Slovenije v Evropsko unijo je kazalo, da smo rešili vse probleme glede oskrbe s hrano, energijo, vodo in ostalimi dobrinami tako, da moramo imeti samo dovolj denarja, da vse potrebno kupimo na ogromnem evropskem in svetovnem tržišču. Stari učbeniki in znanja o nacionalnem gospodarstvu Slovenije in Jugoslavije so bili ilustracija nekdanjega preživelega in zaničevanega družbenopolitičnega sistema. Ko pa so začele prve krize v Evropski uniji, se je pokazalo, da odprt sistem deluje samo v času obilja, v času krize pa vse članice najprej poskrbijo za lastne potrebe in šele potem, ko zadovoljijo le-te, mislijo na ostale članice EU. Tako smo tudi v Sloveniji spoznali, da moramo biti samooskrbni pri oskrbi s hrano in energijo, pa tudi vodo.

Prvi z izključnim namenom namakanja kmetijskih površin sta bili izgrajeni akumulaciji Vogršček in Vaganel. Akumulacija Vogršček je bila zgrajena leta 1989 z namenom zadrževanja vode za potrebe namakanja kmetijskih površin (85 % kapacitete zadrževalnika) v Vipavski dolini in zadrževanja poplavnih valov (15 % kapacitete zadrževalnika). Od načrtovanih 3500 ha površin za namakanje je trenutno realiziranih le okoli 1000 ha. Za namakanje je na voljo 6,8 milijona m³ zadrževalnega prostora, dejansko pa je doslej izkoriščenih največ do 3,35 milijona m³ vode iz akumulacije na leto. Trenutno poteka obsežni sanacijski program evakuacijskih objektov, zaradi katerih pregrada ni v celoti funkcionalna. Predvideva se tudi razširitev območja namakanja z namenom v celoti izkoristiti kapacitete akumulacije, ki so bile do sedaj največ polovično izkoriščene. Ob letošnji pozebi so vodo iz Vogrščka za orositev kmetje izredno pogrešali.

Zadrževalnik Vaganel na Bavškem potoku je bil zgrajen leta 1964 in je naša najstarejša vodnogospodarska pregrada. Kapaciteta zadrževalnika omogoča namakanje do 250 ha kmetijskih površin v dolini Badaševice, kar je bil primarni namen izgradnje pregrade. Pregrada omogoča tudi zmanjševanje visokovodnih valov Badaševice in varovanje pred poplavami.

Nujni pogoj za uspešno kmetijsko proizvodnjo je v času podnebnih sprememb namakanje kmetijskih površin. Republika Slovenija je sprejela strateške dokumente »Ciljni raziskovalni program: Ocena vodnih perspektiv na območju Slovenije in možnosti rabe vode v kmetijski pridelavi«. Za izvajanje ustrezne politike

Slika 6 • Hoška ponikalnica (RD MB, 2021).

namakanja bodo potrebne akumulacije. Kot ukrep za odpravo in preprečevanje posledic vse pogostejših suš v zadnjem obdobju sta pripravljena naslednja dokumenta: »Načrt razvoja namakanja in rabe vode v kmetijstvu« ter

od ključnih ugotovitev posveta na temo potrebnosti gradnje vodnih zadrževalnikov, ki je potekal pod pokroviteljstvom Državnega sveta 30. januarja 2020. Če bomo hoteli v prihodnje uspešno upravljati vodotoke, postaja vloga

Slika 8 • Akumulacija Vogršček (IZVRS, 2013).

»Program ukrepov za izvedbo načrta razvoja namakanja in rabe vode za namakanje v kmetijstvu v Republiki«.

Glede na pričakovane podnebne spremembe bomo morali spremeniti tudi politiko gospodarjenja v vodami v Sloveniji. Zaradi povečanja frekventnosti izmenjave sušnih in vodnih obdobjev bomo prisiljeni vodo zadrževati, kajti le tako bo mogoča nemotena raba vode vse leto. Slovenija je po vodnem bogastvu sicer na vrhu evropskih držav, po zadrževanju vodnih količin pa trdno na začetju. To je bila tudi ena

vodnih zadrževalnikov v procesu prilagajanja na podnebne spremembe vse pomembnejša, saj ti predstavljajo najučinkovitejši način, s katerim lahko uravnavamo hidrološka nihanja in zmanjšujemo vsakoletno škodo zaradi sprememb režima odtoka, je eden od ključnih priporočil posveta, ki so bili naslovljeni na Vlado RS (Krajnc, 2020).

d) Akumulacije zaradi energetike

Energijsko izrabo vode povezujemo avtomatično s hidroelektrarnami, pozabljamo pa na tisočpetstoletno delovanje mlinov v slovenskem

Slika 7 • Ulov (RD MB, 2021).

prostoru. Danes srečamo v delu strokovne javnosti nasprotovanju izgradnjam hidroelektrarn, češ da to ni zelena energija. So pa zagotovo obnovljiva energija, saj hidrološki cikel poganja Sonce.

Najbolj energetsko izkoriščena je od slovenskih rek Drava. Vode Drave se pretakajo iz enega v drugo akumulacijsko jezero hidroelektrarn Dravograd; Vuzenica, Vuhred, Ožbalt, Fala, Mariborski otok, Zlatoličje in Formin. Formin je zadnja hidroelektrarna na slovenskem delu Drave. Ima največji rezervoar vode in je druga po proizvodnji električne energije med slovenskimi dravskimi elektrarnami. Za potrebe elektrarne je bilo zgrajeno največje umetno jezero na Slovenskem, Ptujsko jezero, katerega volumen znaša 20 milijonov m³. Maksimalna dolžina jezera je 7,3 km, širina pa 1,2 km, površina jezera znaša 346 ha. Ob teh dimenzijah trditve, da bo nova akumulacija Suhorka največja akumulacija v Sloveniji, kažejo na slabo poznavanje problematike akumulacij. Projektna dokumentacija iz let 2005/2007 je predlagala za Suhorko pregrado višine 57 m z volumnom akumulacije 13,1 milijona m³ in površino bazena 60 ha. V javnosti se sedaj navajajo dimenzije objektov: višina pregrade 53 m, površina gladine v obsegu Bohinjskega jezera. Dejanske dimenzije trenutno niso znane, saj je dokumentacija, ki bo določila te dimenzije, šele v izdelavi. Ormoško jezero je zadnje akumulacijsko jezero na reki Dravi, ki leži jugovzhodno od Ormoža na meji med Slovenijo in Hrvaško. Nastalo je z zajezitvijo leta 1975 za potrebe hrvaške hidroelektrarne Varaždin, do koder je speljana voda po nekajkilometerskem obvodnem kanalu. Je eno največjih akumulacijskih jezer v Sloveniji s površino 3 km², malo manj kot polovica površine pripada Sloveniji, preostanek pa Hrvaški.

Druga slovenska reka, ki že v veliki meri služi proizvodnji elektrike, je Sava. V zgornjem toku

Slika 9 • Akumulacija Vaganel (IZVRS, 2013).

so izgrajene hidroelektrarna Moste, Mavčiče in Medvode. V spodnjem toku pa hidroelektrarne Vrhovo, Boštanj, Blanca, Krško in Brežice, načrtovana je še Mokrice. V srednjem toku Save je načrtovana gradnja dodatnih desetih hidroelektrarn. Ostale hidroelektrarne so še na Soči in mnogo je manjših.

Velik odpor proti izgradnji novih hidrocentral, lep primer je HE Mokrice, je sprememba hidrološkega režima in posledično vodnega biotopa. Ali je to res? Težava je definicija naravnega stanja biotopa. Danes večina prebivalcev Zgornje Dravske doline nad Mariborom in potnikov ob njej meni, da je zajezena Drava naravno stanje. Kakšno pa je naravno stanje spodnje Save pod Krškimi?

Mnogokrat pozabljamo, da je bil pred izgradnjo železnic od druge polovice 19. stoletja dalje promet po rekah predstavljal najbolj udoben način prometu. Zaradi prometa po rekah so bili izvedeni številni posegi v rečne struge predvsem z željo krajših in dovolj globokih rečnih korit. Za ravninske reke značilno meandriranje je oteževalo promet. Tako je sedanja struga slovenskega dela reke Mure povsem umetna, pri njeni regulaciji je sodeloval mlad hidrotehnični inženir in Grubarjev učenec Jurij Vega. Reka Sava pa

je bila pred izgradnjo plovnega kanala bolj podobna sedanjemu izgledu po izgradnji hidroelektrarn.

Slika 10 • Ptujsko jezero (IZVRS, 2013).

e) Večnamenskost akumulacij

Ko preverjamo staro dokumentacijo za izgradnjo akumulacij, občudujemo širok vodarski pogled, katerim potrebam so bile namenjene.

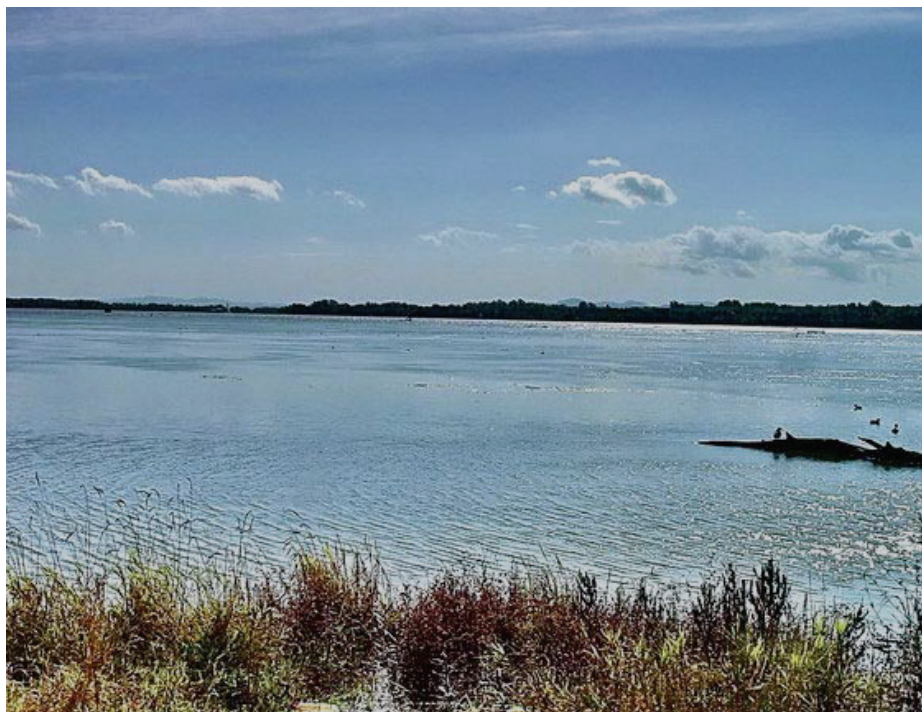
Že prej omenjena akumulacija Vonarje na Sotli je imela ob gradnji definirane naslednje potrebe: zadrževanja visokih voda reke Sotle; zagotavljanja pitne vode Posotolja in Zagorja; namakanja kmetijskih površin ter ribištva in turistično-rekreacijske dejavnosti. Akumulacija je bila leta 1988 izpraznjena zaradi procesov eutrofikacije in neustrezne kakovosti vode reke Sotle. Od tedaj je že 26 let prazna in služi le še namenu zadrževanja visokovodnih valov reke Sotle. Po izpraznitvi se je območje začelo postopoma zaraščati. Ker je bilo ob projektiranju namenjeno zadrževanju visokih voda le cca 1/3 prostornine, ponuja prazna akumulacija bistveno višjo protipoplavno varnost.

Na reki Pesnici je bilo zgrajenih več akumulacij.

Vse so bile zgrajene kot večnamenske. Prvo prioriteto je imelo zadrževanje visokih voda, nato v večini primerov sledi možnost izrabe vode za namakanje in nato ribogojstvo, športni ribolov ter turizem.

Raziskovalni program glede vodnih perspektiv na območju Slovenije in možnosti rabe vode v kmetijski pridelavi je v Delovni nalogi 4: Stanje, obratovanje in perspektive obstoječih vodnih akumulacij z vidika rabe vode v kmetijski pridelavi podal podatke o stanju in obratovanju akumulacij po porečjih ter vodni količinah

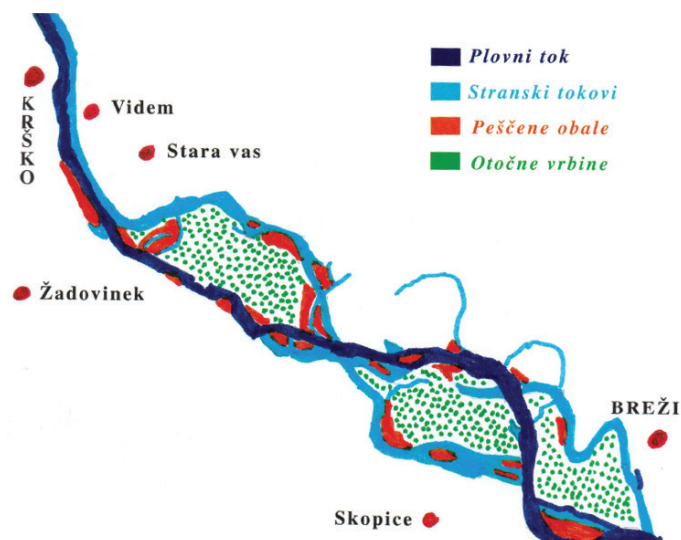
in površinah za namakanje iz akumulacij. Podajamo nekaj podatkov o akumulacijah na Dravi in Savi (UL BF, 2010).

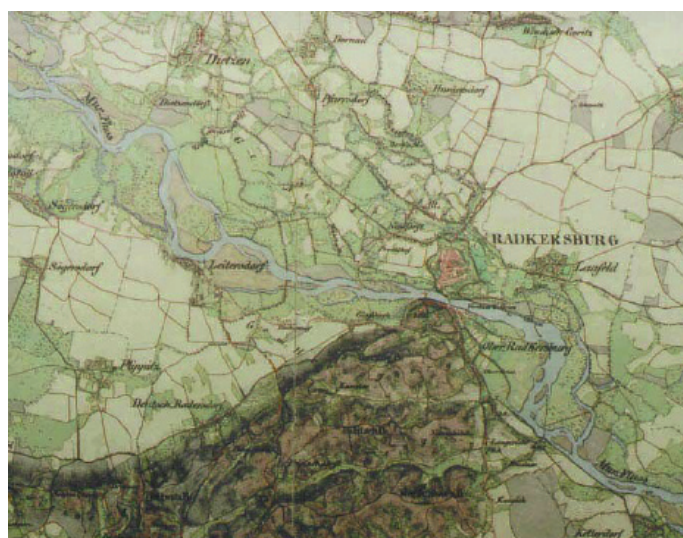
Slika 11 • Ormoško jezero (IZVRS, 2013).

Iz navedenega ugotavljamo, da je bilo veliko akumulacij načrtovanih za večnamensko rabo. Oskrba s pitno vodo se je v predelih Slovenije, kjer so na voljo še drugi viri (izviri, podzemna voda) ni realizirala. Namakanje pa običajno v manjšem obsegu, ostala je funkcija protipoplavne varnosti, kasneje se je vključilo še ribogojstvo. Ker se akumulacije niso praznile, so postale zoološki naravni spomenik na račun bogate močvirne združbe rastlin, ki se je razvila ob bregovih in predstavlja habitat številnim gnezdilkam.

Zaključno mnenje o umetnih jezerih – akumulacijah je, da so že sedaj nepogrešljive, potrebe po lastni pridelavi hrane bodo narekovale gradnjo novih. Dr. Andrej Širca trdi, da so obstoječi vodni zadrževalniki pozabljeni potencial Slovenije (Širca, 2015).

Slika 12 • Reka Sava med Krškim in Brežicami pred izgradnjo plovnega kanala leta 1834 (Šebek, 2009).

Slika 13 • Meandri Mure pri Gornji Radgoni in Bad Radkersburgu leta 1785 (Novak, 2009).

Zap. št.	Naziv akumulacije	Občina	Vodotok	Vodno območje	Zaključek gradnje leto	Volumen pregrade v 000 m ³	Višina pregrade v m	Volumen akumulacije v 000 m ³
1	Gradišče	Lenart	Velka	Drava	1966	54	5,0	1.461
2	Radehova	Lenart	Globovnica	Drava	1966	5	4,5	410
3	Komarnik	Lenart	Partinščak	Drava	1967	37	5,5	800
4	Pernica I. + II.	Pesnica	Pesnica	Drava	1968	55	6,5	1.100
5	Pristava	Lenart	Pesnica	Drava	1968	33	6,0	950

6	Dežno	Ptuj	Levi pritok Rogatnice	Drava	1971	28	8,8	330
7	Savci	Ormož	Sejanski potok	Drava	1973	32	4,0	300
8	Požeg	Maribor Sl. Bistrica	Framski potok	Drava	1983	142	9,0	1.720
9	Medvedci	Sl. Bistrica Ptuj	Polskava Devina	Drava	1988-90	190	4,5	3.800

Preglednica 1 • Podatki o akumulacijah na reki Pesnici (Firm, 1997).

	Porečje	Ime akumulacije	Voda	Količina vode za namakanje (l/s)	Raba	Namakanje po koncesijski pogodbi
1	Drava	Kanal HE Formin	Drava	5.000 + 5.000a	HE, VV, N	DA
2	Drava	Kanal HE Zlatoličje	Drava	12.000	HE, VV, N	DA
3	spodnja Sava	Akumulacija HE Blanca	Sava	2.300b	HE, VV, N	DA
4	spodnja Sava	Akumulacija HE Boštanj	Sava	2.300b	HE, VV	DA
5	spodnja Sava	Akumulacija HE Vrhovo	Sava	2.300b	HE, VV	DA
6	zgornja Sava	Akumulacija HE Mavčice (Trbojsko jezero)	Sava	642c	HE, VV	DA
7	zgornja Sava	Akumulacija HE Moste	Sava	136c	HE, VV	DA
8	zgornja Sava	Akumulacija HE Medvode (Zbiljsko jezero)	Sava	651c	HE, VV	DA

Preglednica 2 • Akumulacije za hidroenergetsko rabo in količine vode za namakanje (UL BF, 2010).

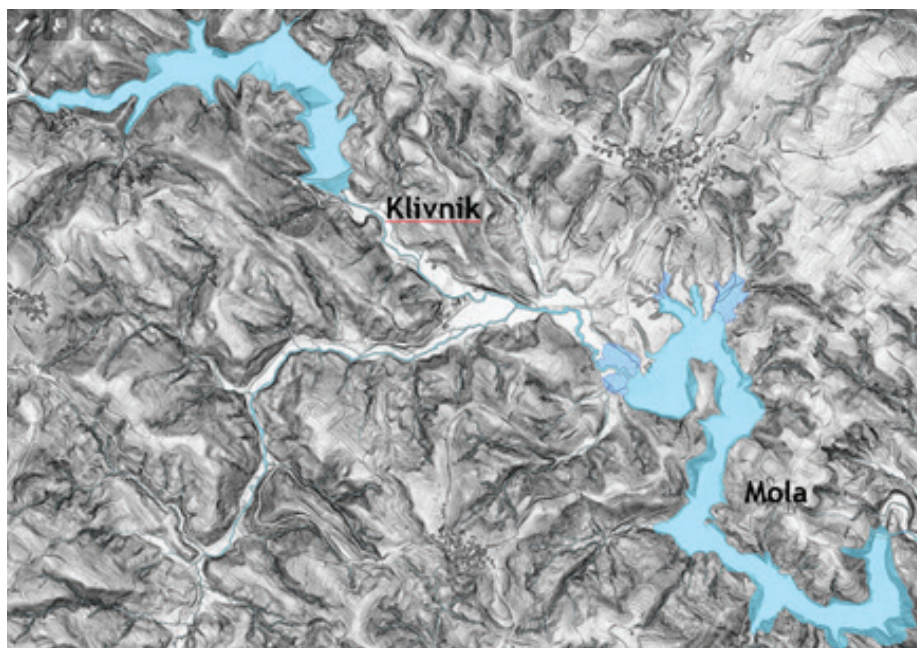
3.4 UGOVOR: IZGRADNJA AKUMULACIJE SUHORKA LAHKO OGROZI STATUS ŠKOCJANSKIH JAM KOT UNESCOVE DEDIŠČINE

Predstavniki Javnega zavoda Park Škocjanske jame opozarjajo, da so Škocjanske jame še vedno edina samostojna naravna enota, ki je vpisana na seznam Unesco. Do leta 2017 so pridobivali dobre ocene, potem pa so jih začele ogrožati aktivnosti v okolici: industrijska cona in zgrajena avtocesta, interes je bil izkazan tudi za hitro cesto, polje vetrnih elektrarn, take infrastrukturne investicije pa lahko Škocjanske jame posredno ali neposredno ogrožajo. Vpliv naj bi zanesljivo imela tudi akumulacija Padež – Suhorica.

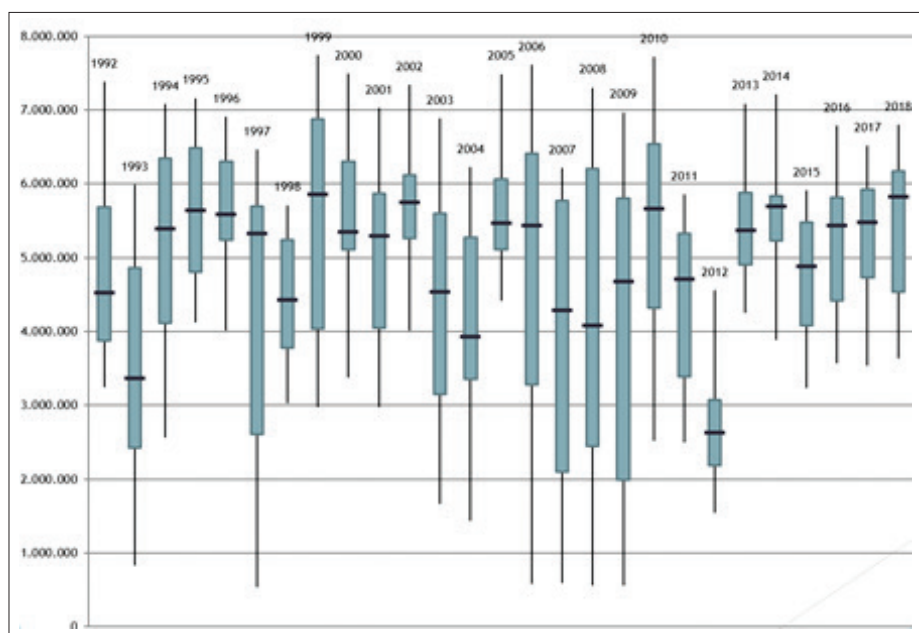
Sprašujemo se, kako bi imela Akumulacija Suhorka vpliv na Škocjanske jame? Takoj bi izključil problem porušitve pregrade, saj se do sedaj v Sloveniji ni porušila nobena visoka pregrada, nova zakonodaja (protipotresna gradnja) pa bo varnost samo povečala. Vpliv akumulacije pa je sprememba hidrološkega režima. Saj bodo vode pritoka reke Reke Suhorice polnile akumulacije in odtekle kot vir pitne vode na slovensko obalo. Kolikšen pa je ta vpliv?

Hidrologija Reke je z izgradnjo akumulacij Klivnik in Mola že sedaj umetna. Klivnik je akumulacijsko jezero v Občini Ilirska Bistrica, zgrajeno 1987 za jezom na potoku Klivnik. Sedaj v jezeru vzrejajo ribe, dovoljen je tudi

športni ribolov. Jezero Mola (tudi Molja) je umetno jezero na potoku Molja, nastalo leta 1979. Jezero služi še kot ribji rezervat, bogato je s ščukami, krapi in postrvmi. Prvotna funkcija obeh akumulacij je bila povečanje

Slika 14 • Akumulaciji Klivnik in Mola (Ivanuša, 2019).

Slika 15 • Obseg skupnega volumna v AK Mola in Klivnik po letih v m³ (Ivanuša, 2019).

nizkih pretokov reke Reke zaradi industrijskega onesnaženja v Reki. Danes imata akumulaciji nalogo zagotavljati ekološko sprejemljiv pretok Reke (v poletnem času) ter obrambo pred poplavami. Zelo dobro delovanje sistema je prestavil Blaž Ivanuša (Ivanuša, 2019).

Izpraznjenje akumulacij Mola in Klivnik pod koto biološkega minimuma ter posledično prekinitve bogatenja reke Reke v letih 2006–2009 sta privedla do preučitve možnih rešitev za izboljšanje razmer v sušnih letih. Zaradi znižanja gladine pod biološki minimum v akumulacijah in zmanjšanja vodnatosti Reke so poginile ribe. Kot je prikazano na sliki 15, so bila ekstremna leta glede pomanjkanja vode v akumulacijah leto 1997 in zaporedoma leta 2006–2009. Zato je bilo izvedeno poskusno obratovanje akumulacij Mola in Klivnik v letih 2010–2011. Po rezultatih poskusnega obratovanja je nov ekološko sprejemljiv pretok reke Reke 640 l/s (prej 925 l/s) na V. P. Trnovo. S

slike 15 vidimo, da v zadnjih letih ni prišlo do drastičnega praznjenja akumulacij.

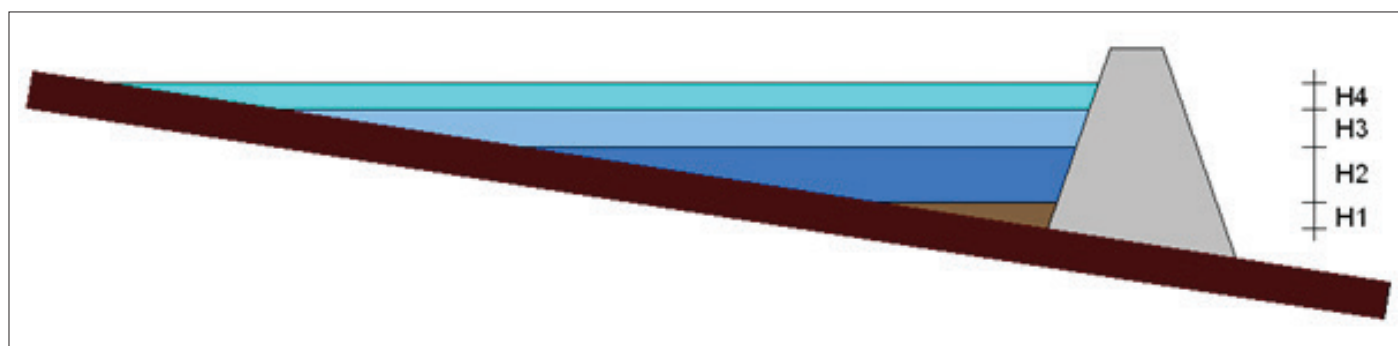
Bojazen glede možnega konflikta izgradnje akumulacij Padež – Suhorica s statusom Škocjanskih jam je bila prisotna že v času projektiranja v letih 2005–2007. Škocjanske jame se uvrščajo med 19 lokacij na svetu, ki so hkrati na seznamu svetovne dediščine (UNESCO/WHC), biosferni rezervat (UNESCO/MAB) in kot podzemno mokrišče na seznamu svetovno pomembnih mokrišč Ramsar. Na podlagi takrat dostopnih podatkov, pridobljenih v času pisanja Okoljskega poročila za Državni lokacijski načrt za ureditev oskrbe s pitno vodo slovenske Istre in zalednega kraškega območja (izdelovalca; LUZ, d. d./Aquareus, d. o. o.), in ob upoštevanju omilitvenih ukrepov, navedenih v Okoljskem poročilu, DLN ne bi vplival na podzemne habitate in DLN ne bi vplival na edinstven primer podzemnega mokrišča. Takratni minister za okolje dr. Janez

Podobnik se je udeležil v Parizu leta 2006 obletnice vpisa Škocjanskih jam v UNESCO-ov seznam in odprtju razstave o Škocjanskih jamah, za vsak primer je imel s seboj povzetke teh študij, vendar razprave o tej temi ni bilo.

3.5 UGOVOR: TEŽAVE S KAKOVOSTJO VODE V AKUMULACIJI SUHORKA

Glede bojazni za kakovost vode v akumulacijskem jezeru velja opozoriti na akumulacijo Butoniga v hrvaški Istri, oddaljeno zračne linije od Suhorice okoli 40 km. Akumulacija, namenjena za oskrbo s pitno vodo in obrambo pred poplavami, obratuje od leta 1988. Površina prispevnega območja rečice Butoniga na pregradi je 73 km², površina jezera 2,45 km², prostornina akumulacije je 19,7 milijonov m³, prostor za naplavine pa 2,2 milijona m³. Voda iz Butonige oskrbuje potrošnike v Pazinu, Poreču in Rovinju, kapaciteta vodnega vira in čistilne naprave je 1000 l/s. Odvzeta voda iz akumulacije se pred uporabo čisti na čistilni napravi, zgrajeni leta 2002. Proces čiščenja obsega naslednje faze: predčiščenje (predozoniranje, koagulacija, flokulacija in flotacija), hitra filtracija, glavno ozoniranje, počasna filtracija, dezinfekcija in korekcija vrednosti pH (Hajduk Černeha, 2017). Zastavlja se vprašanje, ali podatki iz Butonige za Suhorico niso relevantni in kje je strokovni razlog. Težava Butonige je plitvo dno akumulacije, saj se v poletnih mesecih voda ogreje po celotni globini jezera. Suhorica ima koncept z zaščitno plastjo vode na vrhu, ki se poleti ogreje (epilimniji), vendar se ne uporablja za oskrbo s pitno vodo, temveč je to le voda iz hipolimnija. Višina pregrade jer sestavljena iz štirih elementov:

- H1: globina vode, kjer ni možen odvzem za pitno vodo zaradi usedanja plavin.
- H2: višina zaradi koristnega volumna pregrade (hipolimniji).
- H3: višina zaradi segrevanja vode v akumulaciji (epilimniji).

Slika 16 • Potrebne višine akumulacije Suhorka.

H4: višina zaradi sploščitve poplavnega vala, valovanja, usedanja pregrade.

H2: koristni volumen akumulacije izhaja iz manka vode, ki ga ne more zagotoviti Rižana v poletni sezoni. Takrat so tudi pretoki Rižane in Reke najmanjši. Izhaja iz potrebnega volumna vode glede na možno koriščenje reke Rižane

3.6 UGOVOR: ZA OSKRBO S PITNO VODO MORAMO UPORABLJATI PODZEMNO VODO

Pri načelni opredelitvi, da uporabljamo kot vir pitne vode predvsem podzemno vodo, ne smemo pozabiti, da je na ozemlju Slovenije prisotna podzemna voda dveh tipov glede na vodonosnik. Prvi tip so peščeno-prodni zasipi rek Save, Savinje, Drave, Mure, drugi tip pa je apnenčasti in dolomitni vodonosnik na Krasu. Aluvialni nanosi so odlične naravne čistilne naprave za podzemno vodo, kar s pridom izkoriščamo za zajetje pri oskrbi s pitno vodo. V podzemnih vodah na Krasu pa teh čistilnih učinkov ni. Zaradi zelo dobre prepustnosti karbonatnih kamnin se na kraških območjih onesnažena padavinska voda hitro infiltrira v podzemlje in po razpokah in kanalih z majhno samoočiščevalno sposobnostjo odteka proti izvirov in zajetjem. Zaradi posebnih značilnosti kraških vodonosnikov ter nevarnosti hitrega širjenja in dolgotrajnega pojavljanja morebitnega onesnaženja lahko izvajanje neprimernih dejavnosti znotraj zaledja resno ogrozi njegovo kakovost. Zajetje Malni uporablja KOVOD Postojna za oskrbo s pitno vodo občin Postojna in Pivka. Za zajetje čistilna naprava za pitno vodo vsebuje elemente: mehansko kemijsko čiščenje: groba (pred)filtracija, predozoniranje, koagulacija/flokulacija in flotacija

ter sedimentacija, filtracija (peščeni filtri), glavno ozoniranje, aktivno oglje, zaščitna primarna in rezidualna dezinfekcija pred distribucijo. Končno čiščenje uporablja ultrafiltracijo. Izbor tehnologije čiščenja so narekovali zajem podzemne vode na kraškem območju in izredno široki vodovarstveni pasovi. Podobno čiščenje je potrebno v zajetju Mrzlek, ki ga uporablja Vodovod Nova Gorica (zajetje podzemne vode visokega Krasa Trnovsko-Banjške planote). Na kraškem območju izkoriščamo v odsotnosti podzemne vode izvire kraških rek Rižane (Rižanski vodovod Koper) in Hublja (oskrba s pitno vodo ajdovskega dela Vipavske doline). Čiščenje podzemne vode na Krasu za oskrbo s pitno vodo se ne razlikuje od čiščenja voda površinskih odvodnikov.

V javnosti je prisotno napačno prepričanje, da je kvaliteta kraških izvirov (Malni, Brestovica, Rižana ...) enakovredna podzemni vodi iz aluvialnih vodonosnikov, kjer del čiščenja pitne vode opravi precejanje skozi te vodonosnike. Dejansko pa ni bistvene razlike v kvaliteti med vodo iz akumulacije in kraškega vira – v vsakem primeru je treba opraviti čiščenje surove vode v enakem obsegu (še posebej ob neugodnih hidroloških situacijah, ko je samočistilna sposobnost kraških vodonosnikov omejena – v nasprotju z aluvialnimi vodonosniki, ki delujejo v vseh režimih).

3.7 UGOVOR PROJEKT SUHORICA JE OVRGLA MEDNARODNA REVIZIJA

Ta trditev ne drži. Naslov te recenzije je »Ocena projekta Oskrba Istre in obalne regije s pitno vodo«. Originalna recenzija ima Review od the project Water Supply for Istria and the Coastal Region, Hochschule für die Technik

und Wasserwirtschaft Dresden, Institut für Wasserversorgung GmbH, June 14 2007. Predmet te recenzije je bila študija »Vprašanje ekološko sprejemljive nizke ravni reke Reke kot posledica zajetja vode za preskrbo s pitno vodo slovenske obale in zalednega kraškega območja« avtorja prof. Rismala in ne dokumentacija za akumulacije Padež, Suhorica in Veliki Padež, ki se je izdelovala leta 2005/2007. Polemika o tej recenziji je natančno opisana v dveh Gradbenih vestnikih ((Krajnc, 2007), (Rismal, 2007)).

Dodatno je bila še predmet recenzije Analiza vodne bilance obstoječega projekta za oskrbo s pitno vodo obale in zaledja slovenske Istre in kraškega območja z novo načrtovano akumulacijo Suhorica in brez te akumulacije, avtor prof. dr. M. Rismal. Recenzent je ocenjeval zgolj študijo – oceno izračuna vodne bilance, ki jo je izdelal prof. Rismal in je predstavljala le alternativni predlog uradno naročenemu projektu in Državnemu lokacijskemu načrtu (DLN) s strani MOP. Recenzent je podal predloge treh rešitev uporabe akumulacij Klivnik in Mola :

1. rešitev: povečanje volumna Klivnika in Mola.
2. rešitev: interventni dovod vode od drugje v letih, ko Klivnik in Mola ne zadoščata. Komentar: Saj to je ravno predlog Suhorka, ki zagotavlja dovolj vode za vse hidrološke situacije! Druga varianta je le oskrba iz Hrvaške! Vendar je iluzorno misliti, da bo ravno takrat, ko je na tem območju ekstremna suša, na voljo neki drugi vodni vir, ki ga je možno takoj uporabiti.
3. rešitev: črpanje presežka vode iz reke v Molo. Kaj pa v primerih dolgih sušnih obdobj, ko v kritičnih poletnih mesecih ni presežka vode v reki Reki?

4.2. BISTVENI ARGUMENT ZA: VARNOST VODNEGA VIRA SUHORKA

V prostoru predvidene akumulacije in ožjem prispevnem področju Suhorice so gozd (81 %), slabša kmetijska zemljišča (19 %) in ena kmetija. Prisotna je še lokalna cesta v Suhorje. Torej v zaledju Suhorice ni odpadnih voda naselij in odpadnih voda iz industrije in obrti, ni izpiranja iz intenzivnega kmetijstva (ZZV MB, 2006). Tako se izpirajo v akumulacijsko jezero samo naravne razgradljive organske spojine. V prispevnem območju Rižane so med drugim tudi prometnice, cesta (pred leti izliv cisterne z nafte v reko Rižano pri kraju Rižana) železnica (leta 2019 izliv kerozina iz železniške cisterne pri Hrastovljah). Izvir Brestovica tik ob meji z Italijo, ki ima velik del prispevnega območja v

4 • ARGUMENTI ZA IZGRADNJO AKUMULACIJE SUHORKA

4.1 KDO JE STROKOVNA JAVNOST

Z vodami se ukvarja mnogo strok, o njej predavajo na različnih fakultetah, ne samo naravoslovnih in tehničnih, temveč tudi na družboslovnih. Treba je le pogledati seznam predavateljev na Kongresih o vodah in javnih razprav ob vpisu pravice do pitne vode v Ustavo. Odličen presek kompleksnosti vode je podal dr. Miha Brenčič v predavanju O vrednosti vode, predavanje ob 75-letnici Geološkega zavoda). Brenčič trdi, da se vrednost vode kaže na več nivojih skozi njen položaj in vpliv na posameznika (ljudi, živali, rastline

in naravo) in vlogo v kulturi, v ekonomiji, v znanosti, v politiki in drugih sistemih družbe (Brenčič, 2021).

Pri iskanju strateških vodnih virov in vodo-oskrbnih sistemov gre za zelo kompleksen problem in pri njem sodelujejo strokovnjaki različnih strok: zdravstveni hidrotehniki, hidrologi, inženirji za nizke gradnje, energetiki, biologi, limnologi, geologi, urbanisti, strokovnjaki za Kras, strokovnjaki za podnebje. Ali si lahko lastijo ime strokovna javnost samo predstavniki ene ali dveh strok?

Italiji, leži v bližini avtoceste, železnice in morja v zelo urbaniziranem okolju.

Zaradi staranja prebivalstva se večja poraba zdravil, katerih ostanki pridejo v odpadne vode. Obstoječe čistilne naprave niso bile načrtovane za odstranjevanje obstojnih organskih spojin, kot so ostanki zdravilnih učinkovin, zato mejne vrednosti mikroonesnaževal na iztoku iz čistilnih naprav niso predpisani. V odpadnih vodah prav tako analize dokazujejo vsebnosti mamil, mikroplastike in virusov (Rozman, 2021). Prečiščene odpadne vode odtečejo praviloma v površinske odvodnike, ki nizvodno napajajo podzemne vode, ki se čr-

pajo za pitno vodo (Ljubljana, Maribor ...). Od januarja 2021 velja direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti vode, namenjena za prehrano ljudi, tako imenovana direktiva o pitni vodi, ki zahteva, da je treba pri določanju vrednosti parametrov, uporabljenih za vodo, namenjeno za prehrano ljudi, upoštevati javnozdravstvene vidike in metodo ocenjevanja. Uredba o spremljanju stanja površinskih voda iz leta 2016 pa vsebuje seznam 10 snovi, ki jih je treba spremljati: naravni in sintetični hormoni, antibiotiki, pesticidi in dodatki k hrani. Isti seznam snovi je zastavljen tudi za podzemne vode.

Prečiščene odpadne vode iz čistilnih naprav odteka praviloma v odvodnike (Sava, Drava, Savinja ...), ki napajajo podzemne vode, ki so vir pitne vode. Dolgoročno se bo pri čiščenju odpadnih voda zaradi napajanja podzemnih voda zahtevalo odstranjevanje mikroonesnaževal ter ksenobiotskih spojin (zdravila, droge) z uporabo sodobnejših postopkov čiščenja na čistilnih napravah za odpadne vode, kar bo zahtevalo ogromne dodatne stroške.

Mi pa imamo na voljo vodni vir, kjer je nevarnost tovrstnih onesnaževanj izključena, uporabimo ga!

5 • ZAKLJUČEK

Ker se v javnosti pojavljajo v glavnem argumenti, ki nasprotujejo izgradnji akumulacije Suhorka, je pošteno, da se

prikažejo tudi argumenti v korist te gradnje. S projektom Suhorka bo Slovenija dobila dolgoročen varen vodni vir za

tri vodovodne sisteme: Rižanski, Kraški in Ilirskobistriški vodovod. Delovanje teh sistemov bo stabilno in varno tudi zaradi pričakovanih podnebnih sprememb. Presežki voda se bodo lahko uporabljali tudi v kmetijstvu in pri bogatenju nizkih pretokov reke Reke.

6 • LITERATURA

Brenčič, M., O vrednosti vode, Geološki zavod Slovenije, ZOOM predstavitev 18.5.2021, 2021.

Firm, V., Avšič, F., Večnamenska raba vodnih akumulacij - razmejitev interesov in upravljanje v večnamenskih vodnih akumulacijah, Mišičev vodarski dan 1997, Zbornik predavanj, str. 39–44, 1997.

Hajduk Černeha, B., Akumulacija Butoniga - pritisci u slivu i zaštita voda, Znanstveno stručni skup s mednarodnim sudjelovanjem Upravljanje jezerima i akumulacijama u Hrvatskoj, Zbornik radova, Biograd na Moru, 4.–6. svibnja 2017, 2017.

Ivanuš, B., Izkoriščenost visokovodnih zadrževalnikov v luči upravljanja z vodnimi količinami, Mišičev vodarski dan 2019, 2019.

IZVRS, Poročilo o delu Inštituta za vode Republike Slovenije za leto 2013, programski sklop: I Skupna EU politika do voda – I/1 Izvajanje vodne direktive

I/1/1/5 Raba vode, naloga: I/1/1/5_1: DDU19 Ureditev primarne in sekundarnih rab vode v večnamenskih akumulacijah, Inštitut za vode Republike Slovenije, 2013.

Krajnc, U., Ali je akumulacija Suhorka potrebna? Drugo mnenje, Gradbeni vestnik Letnik 56, str. 270–275, 2007.

Krajnc, U., Oskrba slovenske Istre s pitno vodo - povest o jari kači ali kako je Republika Slovenija povsem odpovedala pri reševanje tega problema, Ekolist: revija o okolju št. 8, str. 8–13, 2012.

Krajnc, U., Kryžanowski, A., Upravljanje z vodnimi viri v jugozahodni Sloveniji, Vodni dnevi 2020, Slovensko društvo za zaščito voda, Rimske toplice, november 2020.

Kryžanowski, A., Problematika oskrbe s pitno vodo v slovenski Istri, Gradbeni vestnik, letnik 69, str. 265–277, 2020.

LUZ, d.d., Hidroinženiring d.o.o., IBE, d.d., SL Consult d.o.o. in Aquarius d.o.o., GOB, d.o.o., Ureditev oskrbe prebivalstva s pitno vodo slovenske Istre in kraškega zaledja Pobuda DPN / DIIP; povzetek za javnost, januar 2021.

MO VE, Mestna občina Velenje, Jezera, <https://www.velenje.si/za-obiskovalce/naravna-in-kulturna-dediscina/jezer>, datum vpogleda 13. 2. 2021, 2021.

Novak, J., Poplavna varnost in ukrepi ob nastopu visokih voda v porečju Mure, 20. Zborovanje slovenskih geografov Pomurje, Trajnostni regionalni razvoj ob reki Muri, zbornik, str. 106–116, 2009.

RD MB, Ribiška družina Maribor, <https://www.fischerkarte.at/sl/rd-maribor/ribnik-hoce-gramoznica-stavbargradis>, 1. 6. 2021, 2021.

Rismal, M., Ali je akumulacija Suhorka potrebna?, Gradbeni vestnik, letnik 56, str. 209–216, 2007.

Rozman, U., Resnik, N., Žgajnar Gotvajn, A., Kalčikova, G., Komunalne čistilne naprave – pomemben vir mikroplastike v površinskih vodah, spletna

stran <https://sdzv-drustvo.si/novice/komunalne-cistilne-naprave-pomemben-vir-mikroplastike-v-povrsinskih-vodah/>, datum vpogleda 13. 2. 2021, 2021.

Šebek, Ž., Življenje z reko Savo, Neviodunum Krško, 2009.

SZDV, Slovensko društvo za zaščito voda spletna stran <https://sdzv-drustvo.si/novice/vodni-vir-padez-suhorica-vabilo-na-zoom-srecanje-v-januarju-2021/>, datum vpogleda 24. 12. 2020, 2020.

SZDV, Slovensko društvo za zaščito voda , spletna stran <https://sdzv-drustvo.si/novice/mnenje-na-temo-akumulacije-suhorica/>, datum vpogleda 18. 3. 2021, 2021.

Širca, A., Vodni zadrževalniki – pozabljeni potencial Slovenije, 26. Mišičev vodarski dan, Zbornik referatov, str. 120–128, 2015.

UL BF, Ciljni raziskovalni program: Ocena vodnih perspektiv na območju Slovenije in možnosti rabe vode v kmetijski pridelavi. Stanje, obratovanje in perspektive obstoječih vodnih akumulacij iz vidika rabe vode v kmetijski pridelavi Delovna naloga 4: Stanje, obratovanje in perspektive obstoječih vodnih akumulacij iz vidika rabe vode v kmetijski pridelavi, Univerza v Ljubljani Biotehnična fakulteta, 2010.

ZZV MB, Ocena kakovosti vodnih virov za potrebe projekta Ureditev oskrbe prebivalstva s pitno vodo slovenske Istre in zalednega kraškega območja, Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, 2006.